KUTSİYE

kavga düştü payıma

BOZOKLAR

CEYLAN YAYINLARI

DÖRDÜNCÜ 4 BASKI

CEYLAN YAYINLARI

Şiir

Kavga Düştü Payıma

Kutsiye Bozoklar

Kavga Düştü Payıma
Kutsiye Bozoklar

Şiir: 14
© Ceylan Yayınları: 141
Birinci Baskı: Ekim 1990
İkinci Baskı: Şubat 1998
Üçüncü Baskı: Temmuz 2001
Dördüncü Baskı: Şubat 2005
ISBN: 975-6304-25-1

Editör:
Necati Abay

Kapak tasarımı:
Ceylan Yayınları

Kapak resmi:
"Halka Önderlik Eden Özgürlük"ten bir ayrıntı

Kapak düzeni:
Himmet Doğan

Teknik düzenleme:
Arif Tağaç

Baskı-Cilt:
Can Matbaacılık • Telefon/faks: (0212) 613 10 77 - 613 15 47

© Ceylan Basım Yayın Tanıtım: Hocapaşa Mah. Kargılı Sk. No. 1
Celal Orman İş Hanı Kat 2/24, Sirkeci-İstanbul
Telefon: (0212) 519 70 93 - **Faks:** (0212) 514 68 77
e-mail: info@ceylanyayinlari.com
web: www.ceylanyayinlari.com

Şiir

Kavga Düştü Payıma

Kutsiye Bozoklar

CEYLAN YAYINLARI

CEYLAN YAYINLARI

KUTSİYE BOZOKLAR

Yazarımız Kutsiye Bozoklar; 1953'te Mersin'de doğdu. İlk ve orta-öğrenimini Mersin'de tamamladı.

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde okudu. 1973 Martında Şehremini'de silahlı bir çatışmada vuruldu. 12 Mart döneminde idam istemiyle yargılandı. "Görülmüştür" damgalı mektupların yolunu gözlediği iki yılı cezaevlerinde geçirdi.

Yürek dolusu her bir zincirin tek tek kırıldığı o yıllarda şiirle tanıştı. Şiir yazmak, insanlara **Işık** taşımak gibi bir şeydi. *"Kavga Düştü Payıma" **Işık***la şiirin buluştuğu' ilk kitabıdır. 1990'da 1. baskısı, 1998'de 2. baskısı, 2001'de 3. baskısı yapıldı.

Yazarımızın ek şiirlerle zenginleştirdiği kitabın 4. baskısını yayımlamakla, şiir severlerin yoğun talebini de yanıtlamış oluyoruz.

Kutsiye Bozoklar, şiirin yanı sıra Işık Kutlu imzasıyla hemen her konuda deneme ve makale türü yazılar da yazmaktadır. On yılı aşkın bir zamandır sosyalist basında kültür-sanat sayfası köşe yazarı olarak çalışmaktadır. Yazarın çeşitli gazete ve dergilerde çıkan yazılarının derlendiği ilk kitabı Yaşama Dair adıyla 1991'de Sun Yayıncılık'tan çıktı.

Bozoklar'ın yayımlanan diğer kitapları Ceylan Yayınlar'ından çıktı. Sırasıyla; Umuda Yazılı Sözler (1998), Sanat ve Mücadele (1999), Hep Aynı İnatla (2000), Türkiye Bu Tadı Seviyor mu? (2000), Yaşama Dair (2001), Hayatı Ellerinden Tutmak (2002), Emperyalizm, Küreselleşme ve Yalanlar (2004).

Ceylan Yayınları

DÖRDÜNCÜ BASKIYA ÖNSÖZ YERİNE

MUHASEBE

Doksan sekiz Mayıs'ı;
Yetmiş üçte devrim düşü görüyordum
Görüyorum yine

Özgürlüğü ve maviyi seviyordum
Seviyorum yine

Yaşamak direnmektir diyordum
Diyorum yine

İsyan rengi sevdalar büyüttüm yüreğimde
Kavgayı seçtim hep hüzünleri dünlere bırakıp
Bırakırım yine

Doksan sekiz Mayıs'ı
Başlamam gerekseydi her şeye yeniden
Yoldaş devrimci olmayı
Seçerdim yine

Payıma düşeni onurla taşıdım
Kabulümdür
Taşırım yine

8 Mayıs 98
Kutsiye Bozoklar

"Şairler; Neden gülleri yazıyorsunuz?
Şiirinizle yaratın Gülü!"

Vicente Huidobro
(Şilili ozan)

İÇİNDEKİLER

Dördüncü Baskıya Önsöz Yerine.....8
Dost.....13
Bekleyiş.....14
Öfke.....15
Güneşi İstiyorum.....16
Dedim.....17
Ekinleme.....18
Düş.....19
Sol Yanım.....20
Ben, O.....21
Şiir Umuttur.....22
İki Kırık Dize.....23
Geceden Dostça.....24
Dert Değil.....25
Giden Sensin Gecede.....26
İrlanda Ezgisi.....27
De Bana.....28
Kavga Düştü Payıma.....29
Yaşamak ve Sevmek Üstüne.....30
"Görülmüştür"lü Söyleşiler.....31
Bekliyorum.....39
Direnmiş Bir Akşamdan.....46
Üç Dizelik Sevda.....47
Kavgada Bir Sabah Türküsü.....48
Tutkulu Hüznünden Söz Et Yaşamın.....49
Dostun Bir Damla Gözyaşı Üstüne Söylenmiştir.....50
Direnmede.....51
Sevdim Seni.....52
Hükümlü.....53
Biz, Seninle.....54
Arkadaşımı Gördüm Hücrede.....55
Dörtlerin Türküsü.....57
Seni Yoldaş İnancım.....59

Eylül Aydınları.....60
Gülüm Bahar Çağrısındadır Gönül.....63
Güne Beş Kala Umut.....64
Türkülerle Kalan.....65
Adı Konmamış.....66
Pes Demem.....67
Onlar.....69
Tümü Masmavi.....70
Seni Yaşamı Severcesine Düşünüyorum.....71
Yerli Yerinde.....73
Nostalji.....74
Anladım ki.....75
Sevdim.....76
Işıklı Bir Irmaktı Gözlerin.....77
Şimdi Türküler Söylenmeli.....78
Ardımda.....83
Usulca.....84
Dost.....85
Düşlerimdi.....86
Gül Zamanı.....87
Yeni Türküler.....88
Ekmekle Birlikte.....89
Yağmurda Ben.....90
Sevdaki Vazgeçemediğimiz.....91
Ben.....92
Adı Konmamış Bir Duygu Bu.....93
Öğrendiklerimi Anımsıyorum.....95
Yapıcı Türküleri.....97
Sevdalanır Gibi.....99
Altıların Türküsü.....100
Umudun Türküsü.....101
Umuttur Şimdi Söylediğimiz.....102
Uyanın.....104
Usulca.....105
Irmaklar Üstüne.....106
O.....107

DOST

Candır
Can dost!
Bakışının karası
Bende kurşun
Sende yürek yarası.

Candır
Can dost
İki kaşın arası
Sende sevda
Bende kavga yarası

Candır
Can dost
Gülüşünün alası
Sende yeşil
Bende ilk tan alası

20 Aralık '84

BEKLEYİŞ

Gülüm
aynı acıları
kuşandık seninle
ve
iki dost
aynı satılmış geceleri
paylaştık
şafak ışıltısında gözbebeklerimizin
şimdi
nasıldır bilmem
unuttum gözlerini
ama bak
yine
aynı yoldayız
ve
bir başka şafak bekliyoruz
alaca karanlığında
gecelerin

21 Ocak '85

ÖFKE

Yaşamayı seviyorum!
öylesine üzgün öfkeli
ve kahır doluyum
sonsuz kederli

Yaşamayı seviyorum!
Haykırmak istiyorum
canım sevdiceğim
ne denli yalın ve küçücük
olsa da gerçeğim

Diyeceksin ki;
Çok söylenmiş bir türkünün ezgisi
bana dinleteceğin
kavgadan söz ederdin sen
ve o büyük sevdadan

Neyleyim
benim şafak sözlü yüreğim
Hüzne kedere ölüme inat
En büyük kavgadır
yaşamayı seviyorum!
Diye böylesine öfke dolu haykırmak

1 Şubat '85

GÜNEŞİ İSTİYORUM

Gece gizledi her şeyi
Zulmü, işkenceyi
ve ihaneti
Durma gülüm
Tut getir güneşi!

23 Şubat '85

DEDİM

Şiir dediler;
emektir dedim

Sevda dediler;
bilmektir dedim

insan dediler;
sevmektir dedim.

Kavga dediler;
ilmektir dedim.

İnanç dediler;
-Uğruna usulca-
ölmektir dedim

Ya tümü dediler;
doyasıya YAŞADIM
Diyebilmektir dedim

18 Şubat '85

EKİNLEME

-Yeğenim Ekin bebeye-

Adına "Ekin" dedik
Boy atasın başak başak
Göveresin umut umut
Tez aşasın engelleri istedik
Olası mı?

Ekini ekek dedik
Sonra tez biçek dedik
Gününü görek dedik
gelesi mi?

Ekini desteledik
Sevdayla harman ettik
Hasat türkülerini
Birlikte diyek dedik
Gün acep bizden yana
doğası mı?

19 Şubat '85

DÜŞ

Dün düşümde gördüm seni
Gün yürekli çocuk gözlü
Mahpus dostum
Sevdalıydın besbelli
Duruşundan anladım

Umarsız baktın ama
Umudu sarar gibi
Usulca tütün sardın
Dokundun incecikten
Cıgaranın ucuna

Cereni sordun sonra
Yeşil gözlü gülünü
-Şiirini sorar gibi-
"Gözlerinde gördüm onu
Uçurum çiçeğinin"
diyemedim a canım
Ayıvermişim çünkü

17 Şubat '85

SOL YANIM

- "Sol elim/zavallı elim" değil ki Orhan Veli-

Sol yanım
Asi yanım
Belalım

Mapushane yolunda
Sol yanıma düştü
İlk yağmur damlası

Vuruldum
İlk sol ayağıma
geçmedi sözüm

ve ilk
sol yanımda gördüm
gün ışığını
hasta odamda

Be iki gözüm
yüreğim
sevdasına umuduna
vurur durur özünce

Dursa...
Kimin umrunda
Değil mi ki sol yanım da

Mayıs '73-Şubat '85

BEN, O

1973 Mart'ı
güneş gökyüzü
Ben, O, diğerleri...

Ben:
-Yürümek ne güzel!
dedim
gün ışığında
O haykırdı:

"Yaşamak ne güzel!
mavi gök altında

1973 Mart'ı
gökyüzü beyaz
sokaklar mavi
Ben, O, diğerleri...

Diğerleri...
Diğerlerini bilmem
ama ben unuttum
yürümekten söz etmeyi

Ona gelince;
Bir daha asla
"yaşamak ne güzel"
diyemedi.

19 Mart '84

ŞİİR UMUTTUR

Şiir umuttur
Sevda da öyle
Söyle gün yüzlüm
Ya bunca dert ne böyle

Mart '85

İKİ KIRIK DİZE

Biz seninle dostuz desem
Değiliz ki!
Yalnız ikimiz üleştik kavga acılarını
Ve ikiye bölünmüş ak bir somunu diyebilseydim...
Diyemem ki!

Biz seninle iki gözüm
Ak kağıt üstünde yan yana gelmiş

İki kırık dize, bir ayrık hece
Belki...
Yarım kalmış bir öykü
Ama kara gülmece

Nisan '85

GECEDEN DOSTÇA

-Geceye haksızlık ediyor
edebiyatçılar diyen dost-

Geceyi severim
Yıldızların yerinde olsam derim
Ben ay ışığı, sen deniz
Ben deniz, sen ay ışığı
Ben bir ılık yaz esintisi
Sense serin dağ yeli

Geceyi severim
Hele bir de elimdeyse sevdiğimin
İçimi ısıtan dost eli
Yaşasak tüm geceleri
Sonsuza dek
Birlikte canım sevdiceğim
diyebilmek isterim.
Geceyi severim.

31 Mayıs '85

DERT DEĞİL

Zulüm binbir çeşit
Yarem şahre şahre
Oy! Dertli başım
Zulme var git de

GİDEN SENSİN GECEDE

Penceremden baktım geceye
sarıverdi beni usulca
uzak yıldızlar görünmüyordu
gizemli dostum ay ışığında...
yüreğimde incecik bitimsiz sızı
ben mi gecedeyim, gece mi bende?
-Belki giden yalnız sensin gecede-
bir "MERHABA" özlemindeyim canım
sanırım, bütün suç sende

canım sıkılıyor duyuyor musun?
avuçlarımın gölgesine baktım
bir parça karanlık tutup kuruttum
birazdan geceyi tutuşturacağım
çığlık çığlığa bir sabah bekliyorum
sonra yine "MERHABA" diyeceğim
ve ardımda umutlu ışıltılar
yüreğim bir kavga türküsünde

öfkeyle çekip gideceğim

Bir gün unutmuş güzelliklerin özlemi
vuracak ışıklı gözlerine, döneceksin!
uzattığın elleri sıkıca tutacağım
ve sevinçli yangınlar ortasına
götüreceğim seni.

Temmuz '84

İRLANDA EZGİSİ

-Bobby Sands'a-

Long Kescht'e bir yürek
"Tiocfâidh âr câ"* diye haykırdı duyuyorum.

Dilin dilime benzemiyor Bobby
Adını zor heceliyorum
"Bizim de günümüz gelecek"
İrlandalı öz kardeşim
Metris'ten, Hasdal'dan, Mamak'tan
Anadolulu bir ses yankılanıyor
"Bizim de günümüz gelecek"

Dilin dilime benzemiyor Bobby
Adını zor heceliyorum
Yüreğin yüreğimle atıyor inan
Dinle bak;
Bir İrlanda ezgisi karışıyor.
Söylediğim türküye
"Tiocfâidh âr câ" diyorum usulca...
Gülümsüyor özgürlük çiçekleri

O gösterişsiz inancı duyumsuyorum
Long Kesch'siz H-Bloksuz, DAL'sız
Mamak'sız yarınlar bizim Bobby
Yarınlar bizim!
Biliyorum.

8 Ocak '86

* "Tiocfâidh âr câ", Gal dilinde "Bizim de günümüz gelecek" demektir.

DE BANA

Odam sıcak
Yağmurun sesini dinliyorum
Hücrenin boyu kaç adım
Yağmurun sesini duyuyor musun?
Ah! Odam sıcak
Sen orada üşüyüp duruyor musun?

Odam aydınlık
Taş duvarlarının gölgesi
Vuruyor mu ayaklarına
Ah! Odam aydınlık
Ya sen,
Güneşi görüyor musun?

Odam rahat
Yatağıma uzandım gökyüzüyleyim
Uykusuz yıldızlar fısıldaşıyor
Ranzalar... çok mu sert?
Ah! Odam rahat
Yıldızların sesini dinliyor musun?

De bana yüreğim
Beynimin eşi, söyle;
Beni hiç yanında düşlüyor musun?
Yastığına baş koyayım istiyor musun?

10 Ocak '86

KAVGA DÜŞTÜ PAYIMA

Anımsa, ilk yazda üleştik
yarını
Payıma kavga düştü
sevdaysa senin
Ben, kavgamla sevdalıyım
gülüm
Ve sen, sevdanla kavgalı
Kavga gibi sevdan olsun
derim
Yaşamak bu olmalı

14 Ocak '86

YAŞAMAK VE SEVMEK ÜSTÜNE

İçli bir ezgi tadında yaşamak istiyorum.
-her söylenişte güzelleşen-

Şarap tadında sevilmek
-en iyi bağ bozumlarının ürünü-

ve sevmek şiircesine

Yepyeni bir dünya için
değişmek ve değiştirmek hiç durmadan

Ve usulca ölmek sonra
-tohuma durmuş çiçek gibi-

İNSAN olmanın sevinciyle
ve sonsuz hüznüyle ardında
aydınlık bir sabah bırakmanın

3 Şubat '86

“GÖRÜLMÜŞTÜR”LÜ SÖYLEŞİLER

Yolu gözlenir her sabah “Görülmüştür”lü mektupların
Ve yalnız geceler içredir “Görülmüştür”lü söyleşiler.

-I-

Ve salt göz kesiliriz
Gözlerimiz yitiktir ilk satırlarda
karanlıklardan çıkıverir kanımızı kavrayan gerçek
Hangi kuytularda gizlenmiştir
Ranzaya uzanmış mümkünsüz düşler bilinmez
Ve bir tek can oluruz kimselersiz
Yalnız erkenci gün ışığıdır tek tanığımız
Şafağa dek ortalarda görünmez.

"Görülmüştür"lü söyleşilerle kırıldı yürek dolusu zincirler
Ellerinde değil beynimizi tutsak edemediler.

-II-

En güzel ilkyazlar içerde yaşanır
Şafakla görürler gün doğumunu

Erkenci çiçeklere ilk onlar gülümser
Ilık neşesiyle yaz kuşlarının

Güneşle sevişmeyi bilen yalnız onlardır
Bir volta atımı tutsak gökyüzünde

Özgürlük "bizim" düşümüz
Onlardır özgürlük üzre gün yüzlü türküleri
Söyleyen çocuksu gülüşlerle

Onlar ki taş duvarlarda okyanuslar yaratır
"Uzayı seyrederler" kırk mumluk bir lambada

Ve yalnız onlardır kırık bir kış gecesi
"karların türküsünü" dinleyen
Düşsel balkonlarında çıplak direnişlerin

Onlardır en güzel seven ve sevilen
Ve en özgür sevmeleri
"Görülmüştür"lü söyleşilerden öğrendim ben

8 Mart '86

Söylediniz.
söyledim...
Mektuplarla
Yaşandı
Güzellikler
Ve düşler.

Kavuşmanın sevincidir
Işıltılı hüzünleri sevdalara eş kılan

BEKLİYORUM

Yalnızca kulak kesildim
bekliyorum
Kapı... bu çalan ne?
Nice yıllar postacıydı penceremden gözlediğim
Ve şimdi sen
BEKLİYORUM.

Yüzün, sesin gözbebeğim
En gizli kuytularında beynimin ve sevgin
Yüreğimin yitik dağ koyaklarında
Gel artık, gir içeri!
Çalsın kapı
BEKLİYORUM.

bekliyorum.
Öyle zulaladım ki sevdamı
Gözlerimde hasretimi sen bile göremiyeceksin
Tamam, her şey hazır gir içeri
çalsın kapı
BEKLİYORUM.

BEKLİYORUM.
Kapı?..
Zil sesi! Gelen mutlak o olmalı
(saatler/ah /şu saatler)

Gün yine mi bitti yoksa
Söyle havalandırmaya çıktın mı
Bu ses?..
Kulaklarımdaki karavananın sesi mi
Yine erkenci mi akşam
Sanırım sayım filan da tamam
Voltanın önü mü kesik
Söyle, bu son…
Söyle! Bu akşam son…

(Gece/sonu gelmez/gece)
BEKLİYORUM
Yarın...
Yarından sonra her gün bekliyorum
Geleceksin
İçerdeyse beklediğim umut yoldaşım
diyeceksin
İnatla
BEKLEYECEKSİN

“Görülmüştür”lü bir gülümseyiştir yüzümdeki
Beklemek ya da özgür sevmek gibi...

Gözlerim Neruda'da, kulak ver sende dinle:
"ne uzundur unutuş/ah ne kısadır sevda"
Unutmadan "Mutlu aşk yoktur" diyor Aragon da
Boş verelim sevdaya "Görülmüştür"lü mektuplarda
Yüreğimle yüreğin çok eski bir özleyiş
Ve sözsüz bir ağıt gibi usulca durulsunlar
Ve ses etmeden sussunlar.

(Ak kağıtlarla kurulur mutluluk düşleri
Zaten hep sorulmuyor mu: mutluluk dediğin ne ki?)

İnfaz yasası çıktı tahliyeler başladı diyorsun
mektubunda
Anladım, bir sen yoktun, o eski yitik sevinçler var da

İnfaz yasası çıktı tahliyeler başlamış
Dostlar gelecek yarın nicedirlik hasretler
Gök mavisi özlemler ve mutluluk
Gecelerle sözünü ettiğimiz

Geride nice yıllar ve yıllarla sıcaklıklar
Postada yolları gözlenecek bir mektupluk umutlar
Ve gitmeye hükümlü destelenmiş acılar
Sonra hüznü sevdamın kanayan yüreğimin
Umarsız uyuttuğu o şaşırtıcı sızı

Dostluk, sevinç yarınlar, savaşlar soluklu uğraşılar...
Seninle ya da sensiz birlikte yaşanacak
O masmavi mutluluk ne tuhaf yine de var

Bilirsin cancağızım insan soyu dediğin
çelişkilerle yaşar
Dostluk sevinç yarınlar... seninle ya da sensiz
Şaşırma kara gözlüm ne güzel yine de var

DİRENMİŞ BİR AKŞAMDAN

Umudu katıp önlerine
Süngü ucunda sorguya götürenler
Bilmiyorlar
Direnmiş akşamlarda
Güllü çiçekli sabahlara
Gebe O.

19 Mart '87

ÜÇ DİZELİK SEVDA

Direncimin rengi mavi
Bulutlara yazdım
Tutkulu sevdam seni

KAVGADA BİR SABAH TÜRKÜSÜ

Akşam ertesi ilk gerçeğim
Kıyasıya özgür sevdam
Gel ha, geliver ha!
Günüm güne ermez
Kavga bir yaman

Yoksun ya yanımda
Namlu kıpırtısız, ellerim tutuk
"Zafer, pek uzakmış"
Rivayet ederler dilleri yalan
Şafağı ucundan yakalamışken
Ölüme beş varmış kime ne diyem
Gel ha, geliver ha!
Bir kurşun atımı yüzünü görüp
Usulca sabahın koynuna dönem

10 Mart '87

TUTKULU HÜZNÜNDEN SÖZ ET YAŞAMIN

Bana biraz tutkulu hüznünden
söz et yaşamın
Buluttaki ak maviden örneğin
Ya da dağ alacasında hasret türküleri
söyleyen
Akşam rüzgarının usul sesinden
Bana biraz şundan bundan...
–ne bileyim–
Yüreğimde uçuşan Yusufcuk kuşlarıyla
söyleşen
çam ağaçlarının ıslak dallarından
Ve sessiz çağrısından akşam yıldızının
Bana biraz tutkulu hüznünden
söz et yaşamın
Güneşli ölümlerden şafak sözlüm
Ve vurgunu olduğum gelincik kızılı
aydınlık düşten

20 Nisan '87

DOSTUN BİR DAMLA GÖZYAŞI ÜSTÜNE SÖYLENMİŞTİR

Gün gelir zincir olur gözyaşları
Prangalara vurur bizi
Gün gelir içli bir türküdür
Ve serin su başlarında
Bir salkım söğüt kipriğinin gölgesi
Gözbebeklerinde dinlenir şafağın habercisi

28 Mart '87

DİRENMEDE

Dinleyin bu ayak seslerini ülkemin bilge elleri
Kulak verin körpecik yarındır sorguya giden
Kokulara ulaşmıyor umudun sesi
Amansız kuytularda gizli yiğitlik
Ve ışıklı düşlerdir dillendirilmeyen;
Güneşli bir dize çalmak zamandan
Çiçekli bir gülüşte yaşamak dürüstçe
Ve asi sabahlara onunla açmak gözlerini...

Sıkı tut korkunun soluğunu avuçlarında
Bak yiğitlik sevdaya bir adımlık yol
Yaşamak direnmektir yangın yüreklim
Biz ki, yaşamaktan hiç korkmamışız
Ve tek bize hastır "yaşayan biziz"
Dercesine sessizce ölmek

Celladına bırak korkuyu usul bir gülümsemeyle
Gecenin koynunda kalsın ihanet
Merhabaları patlasın devrimci direncin
Ve onurun türküsü şavkısın yiğit meydanlardan

1-23 Nisan '87

SEVDİM SENİ

Yıldızsız gecelere gizledim
Ay ışığında büyüttüm öfkemi
Ve şafakta umut taşıyansın diye
Dağlarca sevdim asi hüznüm seni

27 Nisan '87

HÜKÜMLÜ

Neden ölümden söz etsin insanlar
Yaşamak bunca güzelken
Dışarda Nisan sesi varken
Ve şarap tadındayken sevgi
İşleri bu neylesinler
Bugünün tezgahında ilmek ilmek
Yarını dokumaya hükümlüler

12 Nisan '87

BİZ, SENİNLE

Biz,
Seninle
Dostuz gülüm

Yalnız
Yıldız ışıltılı
Gecelerin sakladığı

Yangın rengi
Asi düşler
Paylaşan

Uslanmaz
Şafaklara inanmış
İki tutkun dost

20 Haziran '86

ARKADAŞIMI GÖRDÜM HÜCREDE

Arkadaşımı gördüm yan hücrede
Uzun saplı bir çiçek gibiydi
    sorguya götürülürken dün gece

Arkadaşımı gördüm yan hücrede
Arkadaşım öldü!
Koparıp attılar ışıltılı çiçeğimi yere

Arkadaşımı gördüm yan hücrede
Arkadaşım öldü!
Vakit tamam şimdi sıra bizde

Arkadaşımı gördüm.
Arkadaşım sorgu odasında öldü dün gece
Hoşçakalın kardeşler! Sınanmak sırası önümüzde

Arkadaşımı gördüm yan hücrede
Arkadaşım öldü!
Bizim tarafta yalnız kalınmaz hiçbir yerde

Arkadaşımı gördüm sorgumda bu gece
Zafere kadar! Zafere kadar! Zafere kadar!
diyordu bir Filistinliyle

Arkadaşımı gördüm sorgumda bu gece
Bizim de günümüz gelecek!
diye haykırdı Bobby'le Galce

Arkadaşımı gördüm sorgumda bu gece
Eski bir kavga türküsü söylüyordu
İbolar'la, Mahirler'le, Denizler'le

Celladım şaşırdı usulca onlara gülümseyince
Daha bilmiyordu yarın öğreneceğini:

Artık onun için başlıyordu en uzun gece.

18 Mayıs '87

DÖRTLERİN TÜRKÜSÜ

-Fatih, Apo, Haydar ve Hasan'a-

-Dört kişiydiler zaferi sesleyen öncü ömrümüzün
Karanfil sabahı dört kişiydiler-
Kardeşler!
Haziran'da ölüm düştü kızıl bantlı alınların menziline
Yanarken beş yıldızlı zülmün zindanlarında
özgürlük ateşleri
Yaraları kemre tutmuş yürekler
Yatırırken açlığa inanç yüklü dingin bedenlerini
Rütbeli seslerin yeşil bereli gözetiminde
Ölümün ustaları yaşamın acılarını taşıyordu
Tanısız acıların sonsuz ufuklarına
Tecrit/Sibirya sürgünü tutsak gökyüzü
Ve tek tip elbiseli lacivert bir ölüm
Metrislerde şimdi faşizm
Bağımsızlık dolarken aç midelere

Dört kişiydiler zaferi sesleyen öncü ömrümüzün
Karanfil sabahı dört kişiydiler ve acılar değil
Direngen ateşler yanıyordu
yarını muştulayan inatçı gözlerinde

Rosvetlerde yankılanan utanç olmuş dolaşırken
Gün alası İstanbul'u lacivert yüzlü ölüm
Apolar ve Fatihler bütün ölümleri
Haziran günlerinde yendiler
Haydarlar ve Hasanlar'la elele
Güneş yüklü ezgiler dillendiren milyonlar içinden
dört yiğittiler
Dört kişiydiler yaşamı ölümüne sevdiler
Usul bir sesle türkülerini söyleyip
Büyük sevdamıza giden ışıklı yolda
Sıkılmış yumruklarda Haziranlar doğuran
Umut rengi uslanmaz bir şafağa gömüldüler.

Ekim'87

SENİ YOLDAŞ İNANCIM

Sevince ve ölüme eş kıldığım İNANCIM
Seni Diyarbakır yangını çığlıklarda büyütüyorum.
"İnsanca yaşam koşulları gelsin diye yanıyoruz"
Dinleyin, umut düşlü öfkenin sesidir bu!

İsyan rengi gün doğumu gelende
Seni, sitemsiz kapanan gözlerinin ucundan
"İnsanlığa selam olsun" yazıveren delikanlı yürekle

Seni Metris'in karanfil kızılı Haziran günlerinde
"Bizi ardımızdan çok övüp toprağın altında
utandırmayın" deyip de
Tek tip ölümleri fırlatıp atan aç ellerin
Dokuduğu ezgiler adına büyütüyorum.

Seni onyedi yaşın Eylül yüklü infaz haberlerinde
Seni alın çatımın gizlisinde saklı sevdam
Seni her bahar yeniden Çiçek'lenen gerçeğim
Seni uğruna baş koyduğum yoldaş
şafaklarda büyütüyorum.

29 Şubat'88

EYLÜL AYDINLARI

Eylülde aydınların bir bölümü "zor"u seçtiler.
"Yaşanmış" güzelliklere sırt çevirdiler.
Bu türkü onlar için söylenmiştir.

Nerede kavga varsa oradadır sevda
Eylül aydınları ağıt yakmakta
Kendimiz için hiç yaşamadık'ta
İyi, iyi anladıkta...
"Yaşamak", ama hangi boyutta?

Anlatana bak,anlatana
İç çekip yürek sızlatana
Aman, aman "birey" olamadıkta!
Sahi kardeş ego hangi durakta?

İnanç... O da nesi?
Bilmem kimin nesi, kimin fesi
Kavga?.. Yapmayın eyvah!
Yerin kulağı var birader
Ya şimdi duyarsa birisi

Açlık grevi, infaz, işkence
Ölüm orucu, idam, tek tip elbise
Hani ya sizin demokrasi(!)
Gelecek efendim gelecek
Aldırmayın şu kışkırtıcı sese

Grev toplusözleşme
YHK, YÖK yasası
Bak işte un tasası, din tasası
Bu arada kimlerin doluyor kasası?

Siz devrim mi dediniz?!!
Öööf yapmayın be kardeşim
Yalnızca "Sudaki İz"
Marks'tan-Lenin'den mi söz ettiniz?

Yani hiç de "Gece Dersleri"ni bellemediniz
Marksizm ölüyor mon cher
Diyor ki, peygamber efendimiz...
Aaah! Mukoşka
Sekreter Rüzgar 18'inci baharında

Nerede kavga varsa orada sevda
Eylül aydınları ağıt yakmakta
"kendimiz için hiç yaşamadık"ta
İyi, iyi anladıkta...
Yaşamak ama hangi boyutta?

Siz, çok sayın Eylülcüler
Yaşamak içli bir türküye benzer
Ve güzel bir insan sesi
"Yaşamak bir türküyse, bunu, bu türküyü
En güzel biçimiyle söylemeye çalıştım" der

Kulak verin bu sese dinlemeye değer
Yaşamak "birer birer ve hep beraber"
Bizim tarafta mutluluk bu uğurda
Sonuna dek döğüşmektir derler

Eylül' 88

GÜLÜM BAHAR ÇAĞRISINDADIR GÖNÜL

"Kelepçeyi yüreğinde taşıyanlara inat"
Kelepçem bırakmıyor ki zeybek oynayayım" diyene...

Dışarıda fırtına yüklü havalar
Rüzgar nasıl esiyor canım
Nasıl esiyor rüzgar
Başımın üstünde bahar çağrısı
Sevdaya benzer çılgın bulutlar
Bir de şu bizim erkenci kuşlar
Yare selam edin olur mu dostlar

Özlem gözlerimde uzak yıldızlar
Ellerini tutamam tel örgüler var
Kavgada büyütülmüş sevgilerdeyiz
Kelepçem bırakmasın gülüm, ne çıkar?
Bu yürek seninle bin zeybek oynar.

'88 Mart sonu

GÜNE BEŞ KALA UMUT

Dudaklarında kan umut
Koş...
Yarını yakala!
Gerisin geri
Geçtik
Artık dönülemez
Denen yollardan
Güne beş kala

Aralık '89

TÜRKÜLERLE KALAN

Geceden kalan son sesi tükettim
Mart sonu. Bir biten ve Nisan yeni başlayan
İlk yaz kuşları yine erkenci
Yoldaşlık etmeler beynimdekine
Sözler dönüyor, imgeler sesler
Milyonlarca proton hareketi
Sen, Martta yitirdiğim geri dönmeyecek olan
"Bir daha asla" demeden daha ötelerde...

İmgelere bırakmadım, yeni sözlerde aramadım
Saygı duyduğum dün bugünle tükendin artık
Yitik bir ezgi geriye kalan
Kimileyin anılardan akıp geleceksin incecik
Eski gecelere doğru bırakıp gideceğim seni
Ve "gözlerimi kapamadan" yitmemiş anılara
Yepyeni bir türkü söyleyeceğim
Ve her yeni günde yeni türküler öğreneceğim.
Ansızın çekip gittiğimde:
"türkü söylemeyi bilirdi" diyecekler
Türkülerin en güzelini söyleyemedim diye
üzgün değilim
insanlar için en iyisini istedim türkülerin
Ve en anlamlısını sevdim:
Sınıfsız toplumun türküsünü
Yani mutluluğun bir de insan kardeşliğin

31 Mart '86

ADI KONMAMIŞ

Bu ülkede yalnız direnmeden söz etmeli şiirler
Işıklı bir sevdaya dönüşünceye dek günler

12 Mayıs '87

PES DEMEM

-İ. Kaypakaya'nın anısında tüm direnmeyi bilenlere-

Bugünümün ucun ucun, vahşetİ kor, zulmü kor
Bağrım deler, yetmezem katkılara ki insanım
Oy! Sığındığım kızgın direnç
De... Yazıl yeryüzünün közüne
Alınlardan akan terin izine

Ha ala, ha vere, ha giydireler urganları
Oy vurduralar boynumu Hızır Paşa torunları
De... Onların buyrukları
Pes demem ki, pes demem

Ekmeğim kıt, acım harlı lakin
Umut kılarım acıları
Pes demem! Dost bilirim sevdayı

Zincire vurulurum gün be gün
Rızkım alınır aslan payı
De!.. oğullar kızlar ala şafak dağlarda
Yaban, yahşi sözünün eri işinin ehli
De!.. Yarınlar çarmıhta, işkencede sorguda
-Aman yatırımlar bankada-

Tövbeler olsun, tövbeler olsun
Bugünüm zehir zıkkım
De lan!.. De lan!..
Sanki saklamışım canımı
Vursalardı, vursalardı sanki!
-Umudum ben, vurdular, ne oldu ki.-

ONLAR

-Sweto sokaklarının genç özgürlük savaşçılarına-

Onlar
Onüçünde ondördünde
Sweto gençleri
Uzak güneşler kadar asi
Tutkulu gönülleri

Silah kuşanıyor
"Amanda Awenthu"* derken
Işıklı gözleri

Anayurtta Apartheid'in
Pasaportlarıyla
Kanıyor özgür elleri

"Zafer kesindir!"
Onlar
Silecek tarihin güncesinden
Sömürgeleri

Şubat '90

(*) "Amanda Awenthu" (Halka iktidar) "Zafer Kesindir." (Siyah iktidar'ın sloganı)

TÜMÜ MASMAVİ

Işığın denize vuduğu an yumdum gözlerimi
Anıların sesini tutuvermek istemiştim birden
Sevdiceğim
Söyle, kaybettiğim denizin ışıltısı mı yoksa sözlerin mi?
Sevgi diyordun zamanlar önce, özlem ve umut...
Sımsıcak bir hüzündür elimizdeki
Şimdi bakıyorum tümü masmavi

Yağmur yağıyor. Serseri rüzgarlar getirdi seni
Yüreğimde yitik sevdamızın tuzlu tadı var
Gözlerimiz unutmasız tanısa da birbirini ne çıkar
Kim yakalayabilir ki apansız çekip gideni
Hoşçakal! Benim için yaşamıyorsun artık,
Denizin kokusuyla örttüm üzerini...

Eylül '89

SENİ YAŞAMI
SEVERCESİNE DÜŞÜNÜYORUM

A. Muharrem'e

Yoksun!
Martın Ondokuzu
Hüznün kapıları yarı aralık
Seni yaşamı severcesine düşünüyorum
Umuttan öte düşlerimiz
Ve sınıfsız topluma dair diretmişliğimizle...
Kim bilir belki sırf bu yüzden
Yüreğim tepeden tırnağa bir yangın yeri
De ki sönmesi mümkünsüz kavga ateşi
Sevgiden ağır, ölümden ince...

Yoksun!
Martın Ondokuzu
Hüznün kapıları yarı aralık
Gözlerin geçiyor gözlerimin ucundan
Yine yarınlara uzanan aydınlık
Bir selammışçasına gülümsüyorsun.
Daha çitleri fırlatıp atamamış olsak da
İnan, birlikte döğüşmek istediğimiz
Büyük fırtınadan yana esiyor günler
Ve karanlığı süpürmeye tutkulu
İhtilal çağrısı sevdalı güneşler büyütüyoruz.

Yoksun!
Martın Ondokuzu
Hüznün kapıları yarı aralık
Başkası aldı yerine çoktan nöbeti
Efkarına dayanırım ölümün
Yepyeni bir dünya kurmak andına
Şafaklar devralırken böyle her sabah
Kaçtır kurşuna dizilirken özgürlük Çiçeklerimiz
Bilirim inadına inançlı bir yaşama türküsüdür
Yetmişiki dilde tek canmışcasına söylediğimiz.

19 Mart '89-8 Mart '90

YERLİ YERİNDE

Sevgi her hecesinde MERHABA'lar
taşan umut
Umut her seferinde patlayan
MERHABA
Merhaba elimi tutuşturan
bir selam kavgaya
Dokunamam hiçbirine
Koydum yüreğimde tümünü
yerli yerine

13 Şubat '88

NOSTALJİ

Yaşanan günlerin şarkısını dinlerken
Yoldaş bir yüreğin vuruşu gibi
Eski gülümseyişler düştü ellerime ansızın
Ve dünden kalan yağmurları özledim
Bir de dost kokusunu kavganın
Fırtınası sessizliğini kavlince yürüdüğüm kitabın

Tam da umut zamanıdır direnmelerin
İsterdim ki kullanılmamış düşlerden
Geri dönmelersiz dünyalar kuralım

19 Mart '90

ANLADIM Kİ

Yıldızlar doldu yüreğime
Ve birden
Anladım ki
Yarın kalmayacak/inançlarımın
türküsü
Söylenecek yarın
ve yarından sonra
Yaşananlarla
Bilimin
ve sevdanın
O bitimsiz ezgisi

Mayıs '90

SEVDİM

Yaşamı hep sevdim
Canıma yetti derken bile
Karanlık çepeçevre sarmış olsa da
Yandı yüreğimdeki ufacık ışık

Gözyaşlarım çekip gider
Yarını düşünce ısıtır geleceği gülüşler
Yakınmam umutsuzluk içinde hiç
Gölgesi çekip gider ölümün

Özgür sesler kalır yalnız
Hak isteyen ve direnen
Söz dinlemez sevdalı çiçekleridir
Onlar yaşamanın

Haziran '90

IŞIKLI BİR IRMAKTI GÖZLERİN

Gece alkış tutarken usulca inen karanlığa
Işıklı bir ırmaktı gözlerin sessizce
Ve mektuplarda unutmuştuk öpücükleri
Bildiğim tek şey gün doğdu doğacak derken
Karanlıktı şimdilik kazanan zaferi
(Ah! Nasıl derim elimi uzatıp gözlerine
Bırakıp her şeyi bir yana yalnız sevgiden söz etmeli)

Umut durmaz sürer gider varoluşlarda
Sevgidir varoluşların düşlere özgü gerçeği
Şimdi dirençle sözcükler diziyorum ak kağıda
Bildiğim tek şey seviyorum senin kadar
Ve senden çok ihtilaller saklı geleceği
Yeni öyküler başlıyor dostum, yeni sözler gerek
Umurumda değil diyemem ya, varsın olmasın
Yazdıklarım damıtılmış dizelerin en ezgiseli
Ama inançla haykırmak isterim ben
Asla boyun eğmeyen yüreğimle
Hiç kimsenin söyleyemediği sözleri

Ağustos '90

ŞİMDİ TÜRKÜLER SÖYLENMELİ

O parlak düş parçalandı diyorlar
Bütün yollar kapandı ve göç etti umut uzaklara
O halde sırasıdır gülmenin ve direnmenin
Haydi şimdi türküler söylemeli

Yalnız insandır sevmeyi bilen
İnsandır bilen inanmayı
Ve kurtaran inandığını
Haydi şimdi türküler söylemeli

Haydi şimdi türküler söylemeli
Yeniden geçeceğiz eski yollardan
Ve işte altınçağ diyeceğiz
Merhaba aşka özgürlüğe!
Mutlu bir öpücük kadar güzel olacak yaşam
O halde sırasıdır gülmenin ve direnmenin
Haydi şimdi türküler söylemeli

Yeniden kazanılacak yaşamaya dair özlediklerimiz
İnsan özgür olacak, özgür olacak doğa
Ne ezen-ezilen, ne keder zulüm
Bilim üzre kuşatacağız yeryüzünü
Yüreklerde ateş, kafalarda bilinç
O halde sırasıdır gülmenin ve direnmenin
Haydi şimdi türküler söylemeli

Yitirip bulacağız geceleri gündüzleri
Bu kez yanılmak yok, susmak yok bu kez
Aklar, karalar, sarılar, boyun eğmeyen yürekleriyle
Yalnız savaşsız bir dünyanın insan kardeşleri
Bizim olacak bu kez tüm gök ve deniz
Ve birlikte bölüşeceğiz güneşi
Sımsıcak bir sevda gibi

Ama şimdi ayağa kalkmalı yeniden
Gerçeğe yaslanıp yeniden yaratmalı düşleri
Haydi şimdi türküler söylemeli
"İsyan ateşini körükleyen"
Çünkü kavgadır bir başına düşü gerçek yapan
Ve geceyi bitimsiz güne çeviren
O halde sırasıdır gülmenin ve direnmenin
Haydi şimdi türküler söylemeli

Temmuz '90

ARDIMDA

ARDIMDA

Bir gün
Birdenbire
Bir şey
Anladım da
Şaştım
"Ben" demeyi
Öylece
Ardımda bıraktım.

Mayıs 94

USULCA

Gölgemdin hüzün
Maviye ittim
Usulca
Bittin

8 Mayıs 94

DOST

Sen
İçli bir türküye
Benzersin

Gürültüsüz sevgiler
Verensin

Bilirim
Yürekten
"Şarap gibiyiz"
Denenlerdensin

Mayıs 94

DÜŞLERİMDİ

Düşlerimdi hep gelecek kokardı
Ve sevdamız
Sevdamız akardı
Barikat barikat çoğalan
Yangın yeri sokaklarda
Yarını söyleyen sloganlarla

Mayıs 94

GÜL ZAMANI

Duvarlar yıkılmış üstlerine
Yürekler kalmış altında
Baktım da etrafıma
Düş yorgunu olmuş insanlar

Sevi sevide dursa
Zemheride gül açar derler
Düşleri toplayalım
Yakında gül zamanı kardeşler

Şubat 91

YENİ TÜRKÜLER

Şaşakaldım sevdiceğim
Düşlerini yitirmişler
İşlerini bitirmişler
Tüketmişler sevdaları
Soldurulmuş tüm çiçekler

Sahi niye yaşar bunlar
Gün olur ve devran döner
Zemheride güller açar
Söylenir yeni türküler

Şubat 91

EKMEKLE BİRLİKTE

Acılıdır kadınların türküleri
Düşümüz değiştirmektir kader diye bilineni
Bir kadının süpürge tutan eli
Zincire vurulmuş ülke gibi
Haydi!
Türkülerimiz şimdi isyanlar söylemeli
Kavgayla kazanacağız kız kardeşler
Ekmekle birlikte gülleri

8 Mart 95

YAĞMURDA BEN

Rüzgarına tutunmuşum yağmurun
Hüznü savururum usulca
Güvercinler sırılsıklam bir aldırmaz tutkuda
Üşüyorum eskimeyen düşlerime sarınmış
Kulağım yıldırımlar taşıyan
Çatladı çatlayacak ışıltılı bulutta.

23 Mart 94

SEVDAKİ VAZGEÇEMEDİĞİMİZ

Umuttur
Kavuşur ilkyaza

Umuttur
Tutkulu sevdalarla gelir
Bırakıp gitmez bir daha

Sevda ki
Vazgeçemediğimiz
Söz dinlemez şafaklarda

Sevda ki
Yangın yeridir yürekler
Ne eksik ne fazla

Ah! Bırakıp gitmez bir daha
İsyan rengi sevinçler çoğaltırken yarınlara

13 Mayıs 98

BEN

Tek bir
Sevdadan
Gelmedim ben
Işık yanım
Yıllardır
Sevdadan sevdaya
Giden

Haziran 98

ADI KONMAMIŞ BİR DUYGU BU

Adı konmamış bir duygu bu
Hiç yaşamadığım
Ağlamak geliyor içimden ansızın
Yürek dolusu gülüyorum aklıma sen gelince
Bir türkü takılıyor dilime birdenbire
Hüzünlere dalıyorum tarifsiz dertlenip
Kıskanıyorum kendimsiz paylaştığın sevinçleri
Seni özlüyorum öylesine zamansız
Adı konmamış bir duygu bu
Hiç yaşamadığım

Adı konmamış bir duygu bu
Hiç yaşamadığım
İllegal bir çiçek büyütüyorum içimde seninle
En saklı yerlerimde güzelliğin
Şiir git başımdan diyorum öylesine
Geceden günler yapıyorum dizelerle

Sözcükler ıssızlaşıyor
Sus diyor yüreğim
Bütün dilleri tüketiyorum birdenbire
İsyanımı büyütüyorum giderken öylece
Adını koyamadığım bir duygu bu
Bildiğim tek şey
Yüreğimin işgale direnmekte olduğu

İkimize varan bir yol yok ki
Adı konmamış bütün sözlerde
Aldırma ömrüm kesişir zamanlar
Bir gün ortak türkülerde
Bilirim yangınlar ortasıdır
Bendeki her gece
Asi başımı eğmeden yürürüm
O vedasız sevinçlere

Nisan- Eylül 98

ÖĞRENDİKLERİMİ ANIMSIYORUM

Öğrendiklerimi, anımsıyorum hiç durmadan
En tutkulu sevdamdı direnmek
Ve umuda sözler yazmaktı yaşamak
Korkusuz masmavi sulara dalmaktı sevmek
Düşleri çoğaltmaktı yarınlara yürümek
Paylaşmanın en güzeliydi kavgayı bölüşmek

Öğrendiklerimi anımsıyorum hiç durmadan
Savaştım, paylaştım ve sevdim
Öyleyse mutlu yaşadım diyebilirim
Ve kıpkızıl bir geleceğe yürürken
Aynı büyük umutla ölebilirim

Haziran 98

YAPICI TÜRKÜLERİ

SEVDALANIR GİBİ

Ey hayat!
Şiirli sözler gibi
Yaşamak istiyorum kavgayı
Bahar girmeyen öfkemin seherine
Dağların sesi dökülüyor
Geçtiğim sokaklarda.
Barikat barikat tutuşuyor
Tenimde şafak ışıltılı bir gece vakti
Yıkacağız zulmün kapılarını
Gülümseyişler doldurup ellerimize
Sevdalanır gibi

ALTILARIN TÜRKÜSÜ

Altı kişiydiler!
Yaşamı komünarca bir tutkuyla sevdiler
Altı kişiydiler!
Kardeş şafaklarda vuruşmaya gittiler
Altı kişiydiler!
Tuzaklara tutunmuş utanmaz bir geceye girdiler
Adım gibi biliyorum,
düşerlerken gelecekten söz etmeyi bildiler
Düşleri gerçek olacaktı adanmış bilinçlerdeydiler
Altı kişiydiler!
Yok onlar ölmediler!
Yürekli bir partizan türküsü söylediler
Altı kişiydiler!
Uslanmaz gülücükler ve sımsıcak selamlarla düştüler
Ölüm haberleri içinden yarınları hazırlayan
umut yüklü sestiler
Altı kişiydiler!
Bizi en direngen hüzünlere ittiler.
Altı kişiydiler!
Nöbeti usulcacık bize teslim ettiler.

UMUDUN TÜRKÜSÜ

Yüzler örtülü al bir mendille
Yumruklar havada
Namluya sürülmüş hazırdı bahar
Fırladı yatağından isyan sıcaklığında
Yiğit kızlar oğlanlar
Düşenler var oralarda
Kuşatılmış barikatlarda
El ele
Yürek yüreğe
Umudun türküsünü söylüyorlar
Yangınlara tutunmuş
Hep birlikte yürürken geleceğe

Suskunluğun bağrından
Fışkırıp taşan öfke
Yeniden çiçeğe durdu işte
Gazi'de yarınlara sahip ellerde

12 Mart-7 Nisan 95

UMUTTUR ŞİMDİ SÖYLEDİĞİMİZ

Hasan'a

Bizde böyle biri yok diyordu, karanlık sesler
Ama Hasan'ı götürdüler kardeşler
Ölü olmak hakkını bile vermek istemediler

O yaşamı söylüyordu inadına
Yalnızlaştırılmış bir zamanın yitik kuytularında
Zaferi taşırken yarınlara, baş eğmez insan onuruyla

Yüreği ellerindeydi ana şefkatinin
Gerçekleşmeyecekti kızıl karanfillere yazılmış umut
Bahar yoldaş hüzünlere geldi
Ve ölümlerle ödenen direngen bir bedeldi.

Suskunluğun gölgesi düştü şimdi
Şafağı çağıran sokaklara utançla
Gazi'de yiğit barikatlarda kazılıdır artık Hasan'ın adı
Görmeyen, duymayan, konuşmayanlar
Geri aldık cellatların elinden sevdamızı

Kardeşliği çağıran türküler, kavgayı diyen şiir
Yüklenip düşlerini omuzlarına
Yürüdüler tek yumruk tek barikat
Öncü olmanın güzelliğinde
Hasan'ı ne susturabildiler, ne öldürebildiler
İsyanı sosyalizmi haykıran onbinler söylediler.
UNUTTURMAYACAĞIZ bunu böyle bilsinler

18 Mayıs 95

UYANIN

Hüseyin Toroman'ın anısına

Uyanın Hüseyin'i götürdüler
Uyanın kapımızda durdular

Uyanın gece sözsüz hüzünlere geldi
Karanlık gülüşlerin fısıltısı kulaklarımızda

Ölüm at sürüyor eski sokaklarında kentin
Rüzgar avuçlarımıza sıkışmış kalmış

Havada olağandışı ölümlerin kokusu
Tekdüze şarkılar söylüyor bildik kederler

Şimdi sağır bir dünyaya açılır kapılar
Ve kanar zamanın onulmaz yarası

Hüseyin'lerle gider beyaz ölümler

USULCA

Usulca söylemeli dev sözcükleri
Rüzgarda günışığı gibi
Ve denizin üstünde ilk yaz esintisi
Usulca sıkmalı yumruğu havaya
Usulca çatlatmalı acıyı umuda
Usulca dövülmeli çelikle aynı örste
Cellatlar var ardımızda
Usulca yanmalı giderayak
Alışılmış gülüşleri fırlatıp eski zamanlara
Güneşe dönük yürümeli usulca
Şafağa bir adım kala

Ocak '93

IRMAKLAR ÜSTÜNE

- Erkut ve Meltemce –

Bir ırmaktın sevdiğim sen
Bir ırmakta ben
Hasretimsin şimdi
Dön gel tüm öfkenle
Birlikte akalım
Öteki ırmaklarla
Devrimin şafağında
Mavi okyanuslara

12 Nisan 1998

O

Yapıcılardan biriydi giden
Türküsü hiç tükenmeyen
Teslim olmaktır ölmek
Demircioğlu'nun işi yaşamı
Özgür sevdalara MERHABA dercesine sevmek
Dirilecek gül rengi baharlada
Yapıcılar zaferi söyleyerek
Halaya durduğunda.

Emperyalizm, Küreselleşme ve Yalanlar
Kutsiye Bozoklar
Deneme
1. Baskı, 272 sayfa

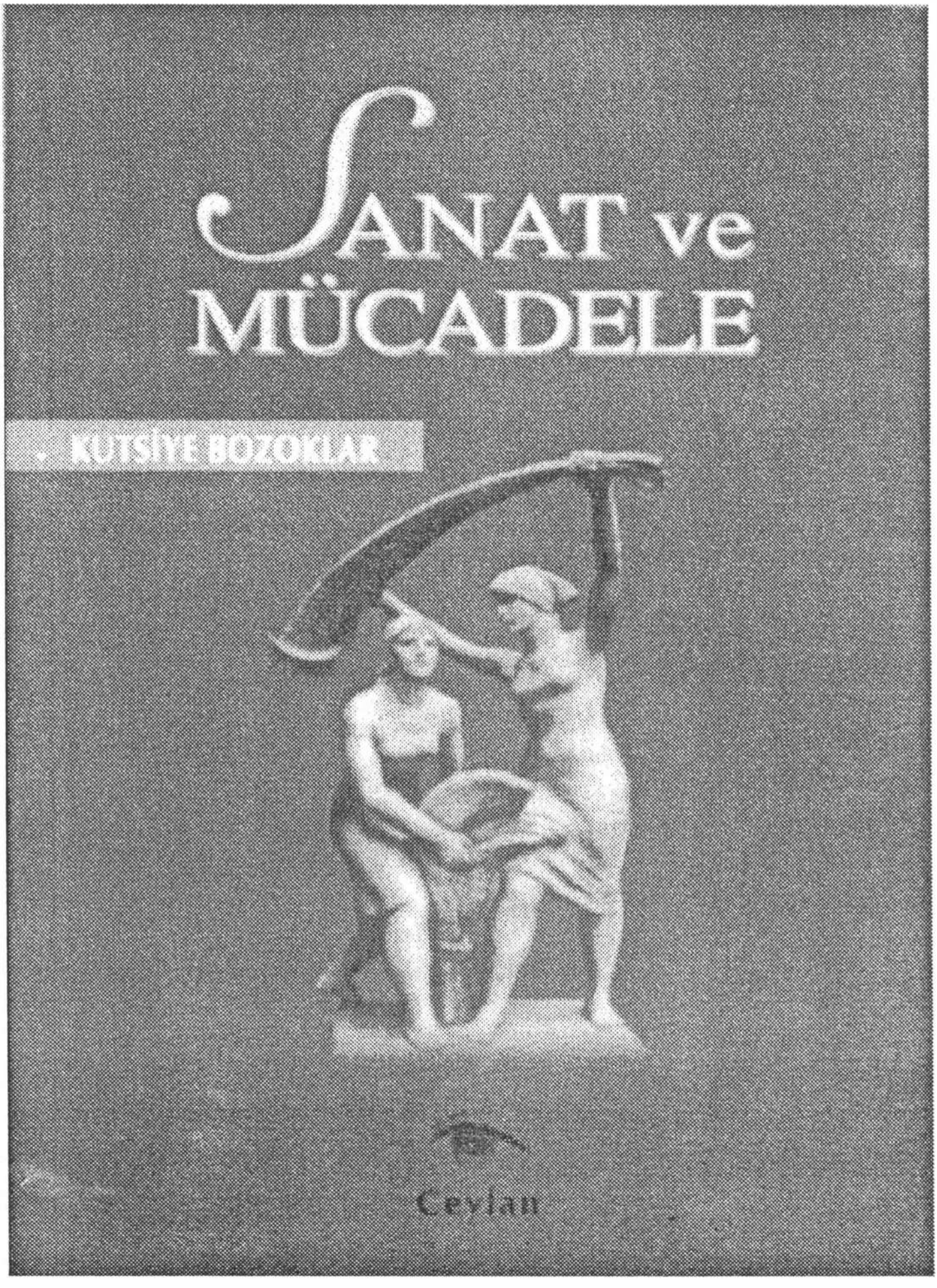

Sanat ve Mücadele
Kutsiye Bozoklar
Deneme
1. Baskı, 394 sayfa

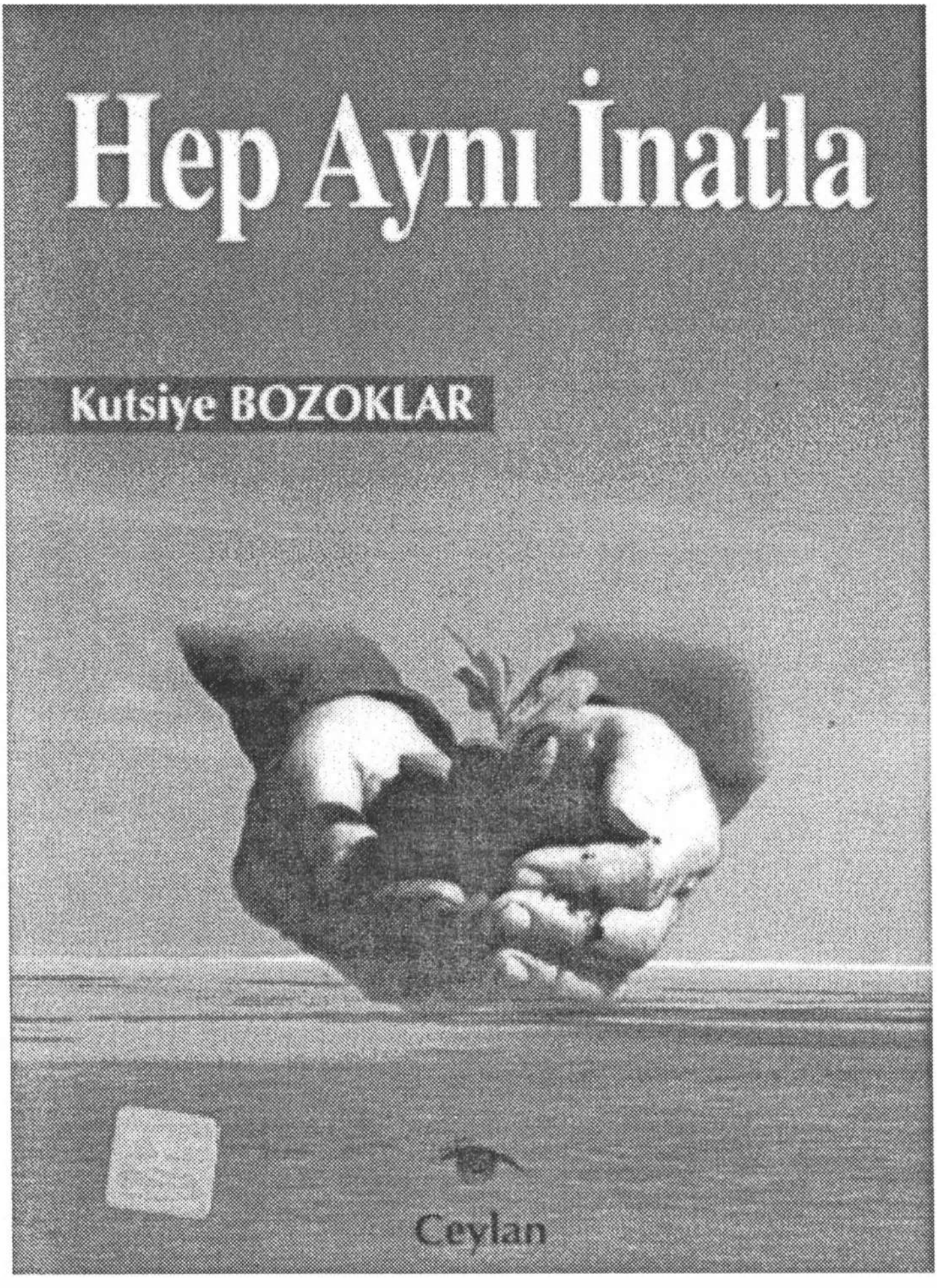

Hep Aynı İnatla
Kutsiye Bozoklar
Deneme
1. Baskı, 352 sayfa

CEYLAN YAYINLARI

Şiir, yürek dolusu ışık taşımaktır
kavgaya, insanlara... Ve Aragon,

"Dün nasılsa bugün de öyle
Öldürülür taşıyanlar ışığı
Başkaları alır onların yerini
Işığa dokunamaz ama kimse"

derken, gerçeği en iyisinden anlatıyor.
Işığı taşımak kadar, şiiri yazmaya
çalışmak da inatçı bir mutluluk
kanımca. Ama benim yaptığım
yalnızca 'çalışmak', hepsi bu...

Kutsiye Bozoklar

ISBN 975-6304-25-1
9 789756 304259